

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

NÁLEZ

Ústavného súdu Slovenskej republiky

V mene Slovenskej republiky

II. ÚS 451/2018-63

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí 16. júna 2020 v senáte zloženom z predsedu senátu Martina Vernarského (sudca spravodajca) a sudcov Ivana Fiačana a Petra Straku v konaní o ústavnej sťažnosti [REDACTED]

[REDACTED], a [REDACTED],
[REDACTED],

obaja zastúpení advokátom JUDr. Jozefom Sabóom, advokátska kancelária, Obchodná 187/6, Sečovce, ktorou namietajú porušenie svojho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a práva na prejednanie veci v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu Bratislava I v konaní vedenom pod sp. zn. 4 T 88/08, takto

r o z h o d o l :

1. Základné právo [REDACTED] a [REDACTED] na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a právo na prerokovanie ich záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu Bratislava I v konaní vedenom pod sp. zn. 4 T 88/08 p o r u š e n é b o l i .

2. Okresnému súdu Bratislava I sa v konaní vedenom pod sp. zn. 4 T 88/08 p r i k a z u j e k o n ať bez zbytočných p r i eť a h o v.

3. [REDAKOVANÉ] a [REDAKOVANÉ] p r i z n á v a finančné zadost'učinenie každému v sume 4 000 € (slovom štyritisíc eur), ktoré j e i m Okresný súd Bratislava I p o v i n n ý zaplatiť do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto rozhodnutia.

4. Okresný súd Bratislava I j e p o v i n n ý uhradiť [REDAKOVANÉ] a [REDAKOVANÉ] trovy právneho zastúpenia v sume 501,44 € (slovom päťsto jeden eur a štyridsať štyri centov) na účet ich právneho zástupcu JUDr. Jozefa Sabóa, advokátska kancelária, Obchodná 187/6, Sečovce, do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto rozhodnutia.

5. Ústavnej s'ťažnosti vo zvyšnej časti n e v y h o v u j e .

O d ô v o d n e n i e :

I.

Vymedzenie napadnutého konania a s'ťažnostná argumentácia

1. Ústavný súd Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) uznesením č. k. II. ÚS 451/2018-18 z 29. septembra 2018 prijal na ďalšie konanie ústavnú s'ťažnosť

[REDAKOVANÉ], a [REDAKOVANÉ] (ďalej spolu aj „s'ťažovatelia“), ktorou namietajú porušenie svojho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných p r i eť a h o v podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práva na prejednanie veci v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) postupom Okresného súdu Bratislava I (ďalej len „okresný súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 4 T 88/08. V časti namietajúcej porušenie práva s'ťažovateľov na účinný opravný prostriedok podľa čl. 13 dohovoru ústavný súd uznesením s'ťažnosť odmietol.

2. Ústavná sťažnosť sťažovateľov bola pôvodne pridelená sudcovi spravodajcovi Lajosovi Mészárosovi, ktorý bol členom II. senátu ústavného súdu a ktorému funkčné obdobie sudcu ústavného súdu skončilo 16. februára 2019. V súlade s čl. X bodom 5 písm. b) Rozvrhu práce Ústavného súdu Slovenskej republiky na obdobie od 26. apríla 2019 do 31. decembra 2019 v znení dodatku č. 1 bola vec náhodným výberom pomocou technických a programových prostriedkov 17. októbra 2019 pridelená sudcovi spravodajcovi Martinovi Vernarskému a podľa čl. II bodu 3 písm. a) Rozvrhu práce Ústavného súdu Slovenskej republiky na obdobie od 1. januára 2020 do 31. decembra 2020 v znení dodatku č. 1 schváleného na zasadnutí pléna ústavného súdu konanom 27. mája 2020 bola prerokovaná v treťom senáte ústavného súdu v zložení uvedenom v záhlaví tohto rozhodnutia.

3. Sťažovatelia v ústavnej sťažnosti zrekapitulovali doterajší priebeh namietaného konania chronologickým sumárom procesných úkonov v danej veci a poukázali na skutočnosť, že napriek tomu, že prípravné konanie bolo vo veci skončené relatívne rýchlo a už 29. júla 2008 bola na okresnom súde podaná obžaloba, okresný súd sa dopustil viacerých procesných pochybení a zmätočných postupov, v dôsledku ktorých nebolo dosiaľ vo veci rozhodnuté. Rovnako tak k celkovej doterajšej dĺžke konania podľa názoru sťažovateľov prispeli aj organizačné dôvody na strane konajúceho okresného súdu, keďže vec bola pridelená na rozhodnutie novému zákonnému sudcovi a „*je možné predpokladať, že bude vykonané nové dokazovanie od samého začiatku*“. Podľa sťažovateľov teda aktuálne „*nie je možné vôbec odhadnúť, kedy by mohlo byť skončené konanie na okresnom súde, po ktorom bude zrejme nasledovať odvolacie konanie na krajskom súde*“.

4. Sťažovatelia uviedli, že hoci je v danom prípade predmetom konania obzvlášť závažný zločin vraždy, prejednávaná vec nie je právne ani skutkovo zložitá a predstavuje bežnú agendu okresného súdu. Poukazujú na skutočnosť, že konanie si nevyžiadalo ani znalecké dokazovanie, a teda v zmysle ustálenej judikatúry ústavného súdu (IV. ÚS 28/05) nemôže ísť o zložité konanie.

5. Sťažovatelia sú toho názoru, že k zbytočným priet'ahom v konaní neprispeli svojim správaním. V namietanom konaní sú obaja v postavení obžalovaných, od ktorých ani nie je možné očakávať spoluprácu, avšak napriek tomu svoje procesné postavenie nezneužívajú a priebeh konania nemaria cielenými obštrukciami. Sťažovateľ [REDAKOVANÉ] (ďalej aj „sťažovateľ v 1. rade“) sa osobne zúčastnil všetkých pojednávanií a sťažovateľ [REDAKOVANÉ] (ďalej aj „sťažovateľ v 2. rade“) pravidelne dáva súhlas na konanie v jeho neprítomnosti.

6. Sťažovatelia považujú za dôvod vzniku zbytočných priet'ahov postup okresného súdu, ktorý je poznačený bezdôvodnou nečinnosťou, ako aj neefektívnou a nesústredenou činnosťou. Sťažovatelia poukázali na skutočnosť, že priet'ahy v konaní vznikli vinou okresného súdu hneď po podaní obžaloby, keď *„okresný súd uznesením z 27.11.2008 obžalobu odmietol a vec vrátil prokurátorovi. Krajský súd sa s týmto rozhodnutím nestotožnil a uznesením z 26.05.2009 napadnuté uznesenie z 27.11.2008 zrušil v celom rozsahu. Tak sa stalo, že hoci prokurátor podal obžalobu už 29.07.2008, prvé hlavné pojednávanie bolo vytýčené až na 2. a 3. marca 2010.“*

7. Ďalší nesprávny postup okresného súdu sťažovatelia vidia v tom, že okresný súd nariadil hlavné pojednávanie bez predošlého vykonania verejného zasadnutia, a teda v rozpore s § 243 ods. 1 a § 244 ods.1 zákona č. 301/2005 Z. z. Trestný poriadok v znení účinnom v rozhodnom období. Táto námietka obhajoby bola okresným súdom akceptovaná, čo viedlo k zrušeniu termínu hlavného pojednávania 2. septembra 2010, nariadeniu verejného zasadnutia na 15. október 2010 a následne určení termínu hlavného pojednávania na 8. a 9. december 2010.

8. Sťažovatelia poukázali tiež na procesné pochybenia okresného súdu týkajúce sa vzatia do väzby a prepustenie z väzby ďalšieho obvineného [REDAKOVANÉ], *„pre ktoré bolo aj podané ministerkou spravodlivosti dovolanie, čo bránilo okresnému súdu vo veci meritórne konať od decembra 2010 do decembra 2011, kedy bol okresnému súdu vrátený spis a bol vytýčený termín pojednávania na 15. a 16. februára 2012. Prvé pojednávanie, na ktorom došlo k vykonávaniu dokazovania sa tak vo veci uskutočnilo až vo februári 2012, teda po 3 rokoch a 7 mesiacoch od podania obžaloby.“*

9. Za významnú považujú sťažovatelia aj skutočnosť, že „s účinnosťou od 1. januára 2017 k prerušeniu výkonu funkcie sudcu predsedu senátu JUDr. Jána Jamricha a prideleniu veci novému zákonnému sudcovi, čo s ohľadom na stanovisko obžalovaných povedie k potrebe zopakovania celého doposiaľ vykonaného dokazovania“.

10. Pri odôvodnení uplatneného návrhu na priznanie finančného zadosťučinenia sťažovatelia poukázali na to, že v danom prípade ide o vraždu ženy a dieťaťa právne kvalifikovanú podľa § 219 ods. 1 a 2 zákona č. 140/1961 Zb. Trestný zákon v znení neskorších predpisov (ďalej len „Trestný zákon účinný do 1. januára 2006“), za ktorú hrozí uloženie doživotného trestu, preto sa musí „zohľadňovať, že porušenými sú najvnútornejšie hodnoty osobnosti jednotlivca, jeho súkromie, rodinné väzby a satisfakcia má zmierniť prežitý stres, pocit bezmocnosti, narušenie viery v spravodlivosť, neistotu a úzkosť. Vnútorne pocity krivdy, či bezmocnosti, ktorým je jedinec vystavený po relatívne dlhý čas, sú nepochybne hodné odškodnenia.“.

11. Za významné v tomto smere považujú aj to, že „informácie z vyšetrovacieho spisu, zápisnice o výsluchu svedkov, fotografie zastreleného dieťaťa boli uverejnené v médiách. Štvavá mediálna kampaň sa proti sťažovateľom vedie už viac ako 10 rokov.“.

12. Na základe uvedenej sťažostnej argumentácie sťažovatelia navrhli, aby ústavný súd nálezom vyslovil porušenie ich základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy, ako aj práva na prerokovanie ich záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru postupom okresného súdu v namietanom konaní a aby okresnému súdu prikázal v namietanom konaní konať bez zbytočných prietáhov. Zároveň žiadali o priznanie finančného zadosťučinenia v sume 15 000 € pre každého sťažovateľa a rovnako si uplatnili aj náhradu trov právneho zastúpenia.

II.

Vyjadrenie okresného súdu a replika sťažovateľov

13. Po prijatí časti ústavnej sťažnosti na ďalšie konanie ústavný súd vyzval predsedníčku okresného súdu, aby sa vyjadrila k ústavnej sťažnosti a zároveň oznámila,

či trvá na tom, aby sa vo veci konalo ústne pojednávanie. Okresný súd v prípise sp. zn. I SprV 461/2018 z 29. novembra 2018 oznámil, že súhlasí s tým, aby ústavný súd upustil od ústneho pojednávania. Okresný súd tiež doručil ústavnému súdu III. a IV. zväzok súdneho spisu a chronológiu procesných úkonov vykonaných vo veci v období od 14. júla 2015 do 3. apríla 2018.

14. Vo svojom vyjadrení k ústavnej sťažnosti predsedníčka okresného súdu uviedla:

„V predmetnej trestnej veci ide o obzvlášť rozsiahly spisový materiál pozostávajúci z viac ako 5.460 listov, v ktorom sú 4 obžalované osoby z trestného činu vraždy v súbehu s trestným činom nedovoleného ozbrojovania a obchodovania so zbraňami (sťažovateľ [REDAKOVANÉ] je obžalovaný pre trestný čin vraždy spolupáchateľstvom podľa § 9 ods. 2, § 219 ods. 1, ods. 2 písm. a/, písm. d/, písm. i/ Trestného zákona účinného do 31.12.2005, v súbehu s trestným činom nedovoleného ozbrojovania a obchodovania so zbraňami podľa § 185 ods. 1 písm. a/, ods. 3 písm. a/ Trestného zákona účinného do 31.12.2005; sťažovateľ [REDAKOVANÉ] je obžalovaný pre trestný čin vraždy spolupáchateľstvom podľa § 9 ods. 2, § 219 ods. 1, ods. 2 písm. i/ Trestného zákona účinného do 31.12.2005, v súbehu s trestným činom nedovoleného ozbrojovania a obchodovania so zbraňami podľa § 185 ods. 1 písm. a/, ods. 3 písm. a/ Trestného zákona účinného do 31.12.2005). Vo veci sa vykonávalo rozsiahle dokazovanie, pričom zložitost' danej trestnej veci spočívala aj v jej právnom posúdení vo vzťahu k účasti niektorých obžalovaných na danom skutku, ako aj množstva svedkov a listinných dôkazov, ktoré aj v spojitosti so žiadosťou obžalovaných o vykonanie celého dokazovania pred súdom od začiatku po zmene zloženia senátu predlžujú toto konanie a bránia jeho ukončeniu v dohľadnej dobe.

V tejto súvislosti uvádzam, že vec bola po podaní obžaloby Krajskej prokuratúry Bratislava dňa 30.07.2008 pridelená sudcovi JUDr. Jánovi Jamrichovi, ktorý bol ako predseda senátu vo veci činný do roku 2017, pričom od 02.01.2017 má prerušený výkon funkcie sudcu. Z uvedeného dôvodu bola trestná vec dňa 24.01.2017... náhodným výberom pomocou technického a programového prostriedku pridelená novému zákonnému sudcovi JUDr. Jánovi Golianovi, PhD. Tento predseda senátu oznámil svoju zaujatost', a to vo vzťahu k obhajcovi jedného z obžalovaných, na základe čoho Krajský súd

v Bratislave uznesením zo dňa 25.04.2017, sp. zn. 3Nto 4/2017, rozhodol o jeho vylúčení z vykonávania úkonov trestného konania v trestnej veci vedenej na Okresnom súde Bratislava I pod sp. zn. 4T 88/2008. Následne bola predmetná trestná vec dňa 27.04.2017 náhodným výberom pomocou technického a programového prostriedku pridelená novému zákonnému sudcovi JUDr. Rolandovi Keménymu. Dňa 28.04.2017 bol spis predložený na Krajský súd v Bratislave z dôvodu sťažnosti pre nečinnosť súdu oboch sťažovateľov, ktoré Krajský súd v Bratislave uznesením zo dňa 10.05.2017, sp. zn. 1Ntro 1/2017, zamietol. Toto uznesenie bolo sťažovateľovi [REDAKOVANÉ], rovnako ako sťažovateľovi [REDAKOVANÉ] doručené dňa 14.02.2018 v ÚVTOS [REDAKOVANÉ], spolu s výzvou, či súhlasia so zmenou v zložení senátu, a to v osobe predsedu senátu. V tejto súvislosti uvádzam, že nie je pravdou, že sťažovatelia nemali vedomosť o spôsobe rozhodnutia sťažnostného súdu, ako tvrdia v podanej ústavnej sťažnosti, keďže obaja prevzali predmetné uznesenie. Obaja sťažovatelia zároveň Okresnému súde Bratislava I oznámili, že nesúhlasia so zmenou v zložení senátu a žiadajú vykonať celé dokazovanie od začiatku. K tejto veci ďalej uvádzam, že na základe pokynu Krajského súdu v Bratislave boli vyšetrovacie zväzky spisu Okresného súdu Bratislava I sp. zn. 4T 88/2008 pripojené k spisu tunajšieho súdu sp. zn. 5T 29/2013 - obž. [REDAKOVANÉ] (stíhaný pre trestný čin vraždy podľa § 219 ods. 1, ods. 2 písmeno i/ Tr. zák. účinného do 31.12.2005 v súbehu s trestným činom nedovoleného ozbrojovania podľa § 184 ods. 1, § 185 ods. 1 písm. a/ Tr. zák. účinného do 31.12.2005) a obž. [REDAKOVANÉ] (stíhaný pre trestný čin vraždy podľa § 219 ods. 1, ods.2 písmeno i/ v štádiu prípravy podľa § 7 ods. 1 Tr. zák. účinného do 31.12.2005, ktorého sa mal dopustiť ako člen organizovanej skupiny, v súbehu s trestným činom nedovoleného ozbrojovania podľa § 184 ods. 1, § 185 ods. 1 písm. a/ Tr. zák. účinného do 31.12.2005), a tento spis bol dňa 12.03.2018 predložený Krajskému súde v Bratislave z dôvodu rozhodovania o odvolaní podanom Generálnou prokuratúrou v tejto veci, pričom odvolací súd doposiaľ nerozhodol a vyšetrovacie spisy zatiaľ neboli vrátené tunajšiemu súde k sp. zn. 4T 88/2008.

Z uvedeného dôvodu mám za to, aj s ohľadom na vyjadrenie zákonného sudcu JUDr. Rolanda Keményho, ktorý uviedol, že s prideleným spisovým materiálom je nevyhnutné sa oboznámiť tak, aby mu bol poskytnutý primeraný priestor a mohol určiť procesne správny postup, že bez naštudovania vyšetrovacích spisov nie je možné vytyčiť

termín hlavného pojednávania v tejto veci, a ďalšiemu konaniu v tejto veci tak bráni objektívna prekážka.

Čo sa týka v ústavnej sťažnosti namietaného postupu súdu po podaní obžaloby, ktorá bola uznesením tunajšieho súdu zo dňa 27.11.2008 odmietnutá, môžem iba konštatovať, že takýto procesný postup je zákonný a umožňuje ho Trestný poriadok, preto nemohlo dôjsť k priesťahom, keďže súd zvolil procesný postup v súlade s Trestným poriadkom. Vo vzťahu k vytykáanému postupu pri určení prvého hlavného pojednávania na termín 02.-03.03.2010 (bez nariadenia verejného zasadnutia v tejto veci), uvádzam, že toto bolo odročené práve pre neprítomnosť obhajcov sťažovateľov. Ďalšie hlavné pojednávanie konané dňa 02.09.2010 bolo síce odročené na neurčito v dôsledku nedodržania postupu podľa § 244 ods. 1 Trestného poriadku, pričom bol určený termín verejného zasadnutia na deň 15.10.2010, na ktorom bola obžaloba predbežne prejednaná.

Záverom si dovoľím uviesť, že zastávam názor, že z priloženej chronológie procesných úkonov, ktorú Vám zároveň zasielam v samostatnej prílohe, vyplýva, že Okresný súd Bratislava I koná vo veci 4T 88/2008 plynulo a spôsobom smerujúcim k ukončeniu trestného stíhania všetkých obžalovaných. K zbytočnému priesťahu zo strany súdu mohlo dôjsť iba v období od 02.09.2010 do 15.10.2010, ktorý bol spôsobený jeho nesprávnym postupom, pričom sa domnievam, že v ostatnom období súd konal priebežne v primeraných lehotách, a dovoľím si poukázať na skutočnosť, že k predĺženiu konania došlo výlučne z objektívnych dôvodov v dôsledku opakovanej zmeny predsedu senátu, čo viedlo k povinnosti súdu vec prejednať na hlavnom pojednávaní odznovu, nakoľko v zmysle § 277 ods. 5 Trestného poriadku možno po zmene v zložení senátu pokračovať v hlavnom pojednávaní iba so súhlasom obžalovaných, ktorí ho neudelili. Zároveň si dovoľím konštatovať, že na dĺžku konania malo nepochybne vplyv aj to, že jeden z obžalovaných bol už pri podaní obžaloby na úteku, ako aj správanie zo strany sťažovateľov a obhajcov, v dôsledku čoho došlo v minulosti k odročeniu viacerých hlavných pojednávanií, no najmä rozsiahlosť spisového materiálu a množstvo svedkov, pričom v dôsledku zmeny predsedu senátu je potrebné znova vykonať celé dokazovanie od začiatku. S poukazom na vyššie uvedené mám za to, že v súčasnosti vytyčeníu hlavného pojednávania bráni objektívna prekážka, a to skutočnosť, že vyšetrovacie zväzky spisu 4T 88/2008 sa nachádzajú

na Krajskom súde v Bratislave, avšak po rozhodnutí odvolacieho súdu budú obratom vrátené a zákonný sudca bude vo veci ďalej konať.

Záver o porušení základného práva sťažovateľov na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a práva na prejednanie veci v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu Bratislava I pod sp. zn. 4T 88/2008. ponechávam na úvahe Ústavnému súdu Slovenskej republiky.

Z priloženej chronológie vyplýva, že hlavné pojednávanie bolo odročené z dôvodov na strane obhajcu (08.-09.09.2015) a 1 termín hlavného pojednávania bol zrušený pre zdravotný stav prísediaceho (27.10.2016). Ostatné hlavné pojednávania (09. - 10.12.2015, 16. - 17.03.2016, 08.06.2016) sa na základe žiadosti obžalovaných ■■■■■ a ■■■■■ konali v ich neprítomnosti. Zároveň uvádzam, že spis sa v období od 03.11.2016 do 03.01.2017 nachádzal na disciplinárnom súde (2Ds 7/2015), následne od 23.02.2017 do 01.03.2017, ako aj od 11.04.2017 do 26.04.2017 na Krajskom súde v Bratislave (vylúčenie predsedu senátu), a od 28.04.2017 do 19.05.2017 opätovne na Krajskom súde v Bratislave (sťažnosť pre nečinnosť). Dňa 25.05.2017 bol spis opäť zapožičaný na disciplinárny súd (2Ds 7/2015), odkiaľ bol vrátený až na základe žiadosti zo dňa 12.01.2018.

V prípade, ak Ústavný súd Slovenskej republiky dospeje k záveru, že právo sťažovateľov na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov porušené bolo, žiadam aby vzhľadom na vyššie uvedené dôvody zvážil dôvodnosť a primeranosť finančného zadosťučinenia a nepriznal sťažovateľom finančné zadosťučinenie v plnej uplatnenej výške.“

15. Následne ústavný súd vyzval právneho zástupcu sťažovateľov, aby sa vyjadril, či trvá na ústnom pojednávaní, a zároveň mu zaslal vyjadrenie okresného súdu na vedomie a prípadné zaujatie stanoviska k veci.

16. Právny zástupca sťažovateľov v podaní z 20. decembra 2019 ústavnému súdu oznámil, že súhlasí s upustením od ústneho pojednávania, a v podstatnom uviedol:

«5. Okresný súd akcentuje, že ide o obzvlášť rozsiahly spisový materiál pozostávajúci z viac ako 5460 listov, v ktorom sú 4 obžalované osoby z trestného činu vraždy v súbahu

s trestným činom nedovoleného ozbrojovania a obchodovania so zbraňami ... z čoho má vyplývať záver o zložitosti veci.

6. *Dôkazom zložitosti veci nie je ani rozsah spisu k veci, ani počet účastníkov konania. Európsky súd pre ľudské práva (ďalej len „ESLP“ alebo „Súd“) neuznal za zložitú vec, v ktorej vystupovali dvaja žalobcovia, niekoľko žalovaných a vedľajších účastníkov, čo zapríčinilo, že spis k veci mal 1 800 strán (Martins Moreira Case, Series A, 1987, č. 119 - C, str. 46). Závažnosť veci, napríklad navádzanie na vraždu, sa v judikatúre ESLP nestotožňuje so zložitou veci (Abdoella Case, Series A, 1993, č. 248 - A, str. 16).*

7. *Počet účastníkov konania nie je dôkazom zložitosti veci. Problémy v zabezpečení účastníkov konania na pojednávaní tiež nemožno kvalifikovať ako dôvod na hodnotenie veci ako zložitej (Nález sp. zn. II. ÚS 48/96 z 02. júla 1997).*

8. *Ústavný súd v náleze sp. zn. III. 9/2000 z 28. júna 2000 konštatoval, že... Žiadna zložitost' veci nemôže ospravedlniť 17 - ročnú dĺžku konania.“*

9. *Trestné stíhanie sťažovateľov trvá od vznesenia obvinenia 3. júla 2006 už bezmála 12 rokov a 5 mesiacov a od podania obžaloby na okresný súd dňa 30.07.2008 už 10 rokov a 4 mesiace. Zákonný sudca JUDr. Roland Kemény vo vyjadrení z 12.10.2018 okrem iného uviedol, že: „... vzhľadom na obsah predchádzajúcich hlavných pojednávaní je zrejmé, že toto dokazovanie sa bude vykonávať po dlhú dobu.“*

Pokiaľ by aj Ústavný súd dospel k záveru, že ide o zložitú vec, ani tento záver by nemohol ospravedlniť 12 ročnú dĺžku konania. Navyše, dokazovanie sa začne odznova a bude sa vykonávať po dlhú dobu. Nemožno bez povšimnutia obísť ani skutočnosť, že v predmetnej veci sa už 2 a pol roka nekoná, v súčasnosti nie je vytýčené hlavné pojednávanie a nevedno, kedy bude vytýčené, lebo vyšetrovací spis je na Krajskom súde v Bratislave.

10. *Okresný súd tvrdí, že nie je pravdou, že sťažovatelia nemali vedomosť o spôsobe rozhodnutia sťažnostného súdu, ako tvrdia v podanej ústavnej sťažnosti, keďže obaja prevzali predmetné uznesenie.*

Uznesenie Krajského súdu v Bratislave zo dňa 10.05.2017 sp. zn. 1Ntro 1/2017 bolo sťažovateľom doručené dňa 14.02.2018 a v čase spisania ústavnej sťažnosti dňa 09.10.2017 „o spôsobe rozhodnutia sťažnostného súdu“ sťažovatelia nemali vedomosť.

11. Ďalej okresný súd uvádza, že na základe pokynu Krajského súdu v Bratislave boli vyšetrovacie zväzky spisu Okresného súdu Bratislava I sp. zn. 4T 88/08 pripojené k spisu tunajšieho súdu sp. zn. 5T 29/2013 (obžalovaní [REDAKOVANÉ] a [REDAKOVANÉ]) ... pričom vyšetrovacie spisy zatiaľ neboli vrátené tunajšiemu súdu k sp. zn. 4T 88/2008.

S ohľadom na vyjadrenie zákonného sudcu JUDr. Rolanda Keményho, že bez naštudovania vyšetrovacích spisov nie je možné vytýčiť termín hlavného pojednávania v tejto veci, okresný súd má za to, že ďalšiemu konaniu bráni objektívna prekážka.

12. Zodpovednosť štátu sa môže spojiť s nesprávnym postupom, ako aj s nečinnosťou, pričom štát znáša zodpovednosť nielen za nedostatky v postupe sudcov, ale aj za ďalšie osoby vstupujúce do konania v oficiálnom postavení. Aj takto zapríčinené nedostatky sa z hľadiska zodpovednosti pripisujú sudcovi, ktorý je „zodpovedný za prípravu veci a rýchle vedenie konania“ (Capuano Case, Series A, 1987, č. 119-A. str. 13).

13. Povedané inými slovami: Právo na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov priznáva oprávneným osobám širšiu právnu ochranu ako len pred úmyselným alebo neobstarlivosťným správaním sudcu konajúceho vo veci. Aj v prípade neexistencie subjektívnych príčin na strane súdu a sudcu môže dôjsť k porušeniu ústavného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov (Nález sp. zn. II. ÚS. 52/1999 z 08. septembra 1999).

14. Ďalej sa vo vyjadrení z 29.10.2018 uvádza, že čo sa týka obžaloby, ktorá bola uznesením okresného súdu z 27.11.2008 odmietnutá, súd zvolil procesný postup v súlade s Trestným poriadkom. Sťažovatelia akcentujú, že uznesenie z 27.11.2018 bolo podľa § 194 ods. 1, písm. a) Tr. por. uznesením Krajského súdu v Bratislave z 26.05.2009 sp. zn. 4To 51/2009 zrušené v celom rozsahu. „Účastník súdneho konania má právo dôvodne očakávať, že súd jeho vec správne posúdi a nepôjde cestou omylov.“ (Nález sp. zn. I. ÚS. 89/1999 z 08. marca 2000).

15. Nemôžem súhlasiť skonštatovaním okresného súdu, že k predĺženiu konania došlo výlučne z objektívnych dôvodov v dôsledku opakovanej zmeny predsedu senátu, čo viedlo k povinnosti súdu vec prejednať odznovu, nakoľko v zmysle § 277 ods. 5 Tr. por. možno po zmene v zložení senátu pokračovať v hlavnom pojednávaní iba so súhlasom obžalovaných, ktorí ho neudelili. V prvom rade je potrebné konštatovať, že už v tejto chvíli

môžeme hovoriť o extrémnej dĺžke konania. To znamená, že už doterajší postup okresného súdu nebol efektívny, pretože neskončenie veci do 10 rokov od podania obžaloby sa inak nedá pomenovať.

16. Vopred súhlasím s názorom, že zmena v osobe predsedu senátu a neudelenie súhlasu na pokračovanie v hlavnom pojednávaní podľa § 277 ods. 5 Tr. por. celé konanie predĺži. Avšak, rýchlosť konania nemôže ísť na úkor zásady voľného hodnotenia dôkazov (§ 2 ods. 12 Tr. por.) zásady ústnosti (§ 2 ods. 18 Tr. por.), zásady bezprostrednosti (§ 2 ods. 19 Tr. por.). V tejto súvislosti dávam do pozornosti rozsudok ESLP vo veci Beraru proti Rumunsku v ktorom Súd konštatoval porušenie čl. 6 ods. 1 Dohovoru v kontexte zmeny zákonného sudcu v priebehu súdneho konania bez opätovného vykonania dôkazov (rozsudok z 18.03.2014 k sťažnosti č. 40107/04).

17. Prieťahy v konaní, ktoré možno pripísať účastníkovi konania, nevylučujú zodpovednosť štátu za porušenie čl. 6 ods. 1 Dohovoru. Zodpovednosť štátu vzniká, ak v konaní okrem prieťahov spôsobených účastníkom konania nastanú aj iné prieťahy, ktoré možno pripísať štátnym orgánom. V dôsledku prieťahov, keď sa zistilo, že bez ohľadu na omeškanie, ktoré nemožno pripísať iba na vrub správania sťažovateľa, konanie vo veci nepostupovalo s náležitou rýchlosťou. Súd vyslovil porušenie čl. 6 ods. 1 Dohovoru napríklad vo veci König proti Nemecku, kde napriek námietkam nemeckého štátu, že sťažovateľ zapríčinil prieťahy tým, že často menil svojich právnych zástupcov, podával početné opravné prostriedky a na rôznych stupňoch konania neraz navrhoval nové dôkazy. Súd zdôraznil, že v čase, keď sa sťažovateľ začal takto správať, už viac ako dva roky platil zákaz výkonu jeho lekárskej praxe, ktorého zrušenia sa domáhal (König Case, Series A, 1977, č. 27, str. 40).

18. Sťažovatelia mali oprávnené dôvody na neudelenie súhlasu podľa § 277 ods. 5 Tr. por.. Tieto dôvody majú oporu v zákone ako aj v skutkových okolnostiach. Neudelenie súhlasu nemôže konvalidovať predchádzajúci záhlavý, resp. neefektívny postup okresného súdu od júla 2008 do konca roka 2016, keď od 02.01.2017 došlo k zmene v osobe zákonného sudcu.

19. Ďalším dôvodom, ktorý mal vplyv na dĺžku konania je podľa názoru okresného súdu nepochybne aj to, že jeden z obžalovaných bol už pri podaní obžaloby na úteku. Tu je potrebné pripomenúť, že obžalovaný [REDAKOVANÉ] bol zadržaný v Poľsku a v decembri 2010

vydaný na Slovensko. Následne sa práve Okresný súd Bratislava I dopustil série procesných chýb pri vzatí obž. ■■■■■ do väzby, pre ktoré musel byť prepustený na slobodu a odvtedy sa zdržiava údajne na Belize. Procesné chyby Okresného súdu Bratislava I sú podrobne popísané v uznesení Najvyššieho súdu SR z 18.10.2011 sp. zn. 2Tdo 42/2011, ktorým dovolací súd zamietol dovolanie ministerky spravodlivosti. Uvedený dôvod, ktorý mal vplyv na dĺžku konania, teda zapríčinil okresný súd.

20. Ďalej okresný súd tvrdí, že na dĺžku konania malo vplyv aj správanie sťažovateľov a obhajcov, v dôsledku čoho došlo v minulosti k odročeniu viacerých hlavných pojednávaní. Okresný súd neuvádza, aké správanie sťažovateľov a obhajcov, resp. konkrétne ktoré hlavné pojednávania boli odročené. K takýmto nekonkrétnym tvrdeniam nie je možné zaujať relevantné stanovisko.

21. Okresný súd vo vyjadrení z 29.10.2018 nekonštatuje, či k zbytočným prietahom podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy a čl. 6 ods. 1 Dohovoru vo veci sp. zn. 4T 88/08 došlo alebo nedošlo... uvedené konštatovanie ponecháva na úvahe Ústavnému súdu SR.

22. Právo na prerokovanie svojej veci bez zbytočných prietahov je v čl. 48 ods. 2 Ústavy SR formulované ako bezpodmienečné, resp. bezvýnimčné. Vzťahuje sa na všetky subjektívne práva a nie je z jeho dodržiavania umožnená žiadna výnimka (Nález sp. zn. II. ÚS 74/97 z 07. júla 1998).

23. Celková dĺžka trestného stíhania sťažovateľov od vznesenia obvinenia trvá 12 rokov a 5 mesiacov a od podania obžaloby na okresnom súde ide o obdobie bezmála 10 rokov a 4 mesiace. Nepochybne ide o extrémnu dĺžku konania. Ako už bolo uvedené, v súčasnosti nie je vytýčený termín hlavného pojednávania, pretože vyšetrovací spis je na Krajskom súde v Bratislave. Vezmúc do úvahy, že nové konanie ešte ani nezačalo a podľa vyjadrenia zákonného sudcu JUDr. Rolanda Keményho toto dokazovanie sa bude vykonávať po dlhú dobu, je zrejmé, že vec bude právoplatne skončená až o niekoľko rokov.

24. Sumarizujúc hore uvedené skutočnosti preto sťažovatelia majú za to, že postupom Okresného súdu Bratislava I pod sp. zn. 4T 88/08 bolo porušené ich právo na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy a právo na prejednanie veci v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru.

25. V ďalšej časti okresný súd žiada, aby v prípade, ak Ústavný súd SR dospeje k záveru, že právo sťažovateľov na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov porušené

bolo, vzhľadom na vyššie uvedené dôvody zväzil dôvodnosť a primeranosť finančného zadosťučinenia a nepriznal sťažovateľom finančné zadosťučinenie v plne uplatnenej výške.

26. Priznanie finančného zadosťučinenia sťažovateľa odôvodnili v ústavnej sťažnosti z 09.10.2017. Podľa názoru sťažovateľov je priznanie sumy 15 000€ sťažovateľovi v 1. rade a sumy 15 000€ sťažovateľovi v 2. rade adekvátne dĺžke trestného stíhania, povahe veci a hroziacim následkom, ktorým musia čeliť už viac ako 12 rokov. Pre porovnanie, Súd vo veci Masár proti Slovensku priznal sťažovateľovi 2 500 € za neprimeranú dĺžku trestného stíhania, ktoré trvalo 4 a pol roka (rozsudok z 03. mája 2012 k sťažnosti č. 66882/09) vo veci Dimitrov proti Bulharsku Súd priznal sťažovateľovi 6 400€ za neprimeranú dĺžku trestného stíhania, ktoré trvalo 9 rokov a 8 mesiacov (rozsudok z 10.05.2011 k sťažnosti č. 48059/06).»

17. Na žiadosť ústavného súdu okresný súd podaním z 31. januára 2019 sp. zn. 1 SprV 461/2018 doručil ústavnému súdu aj I. a II. zväzok súdneho spisu, pričom však, napriek tomu, že to v liste deklaroval, nepriložil chronológiu procesných úkonov za obdobie od podania obžaloby do 14. júla 2015.

18. Po pridelení veci novému sudcovi spravodajcovi (bod 2 tohto rozhodnutia) ústavný súd prípisom z 3. februára 2020 opätovne požiadal okresný súd, aby vypracoval a zaslal chronológiu procesných úkonov za obdobie od podania obžaloby do 14. júla 2015, ktorá ústavnému súdu nebola v rámci predošlých písomných podaní doručená, a zároveň ho požiadal o vypracovanie chronológie procesných úkonov od 3. apríla 2018 do súčasnosti. Okresný súd bol tiež požiadaný o zaslanie celého súdneho spisu.

19. Okresný súd následne prípisom sp. zn. 1 Sprv 461/2018 zo 17. februára 2020 predložil ústavnému súdu súdny aj vyšetrovací spis a aktualizovanú chronológiu procesných úkonov k 11. februáru 2020. Opätovne však nebola predložená chronológia procesných úkonov za obdobie od podania obžaloby do 14. júla 2015, preto k jej vypracovaniu pristúpil ústavný súd na základe predložených zväzkov súdneho spisu.

III.

K obsahu spisu okresného súdu v napadnutom konaní

20. Z obsahu predložených zväzkov súdneho spisu ústavný súd zistil, že obžaloba v predmetnej trestnej veci bola podaná na okresnom súde 30. júla 2008. Na verejnom zasadnutí konanom 27. novembra 2008 okresný súd obžalobu odmietol, proti čomu podal prokurátor krajskej prokuratúry sťažnosť. O tejto rozhodol na neverejnom zasadnutí 26. mája 2009 Krajský súd v Bratislave (ďalej len „krajský súd“) tak, že rozhodnutie okresného súdu o odmietnutí obžaloby zrušil a vec vrátil okresnému súdu. Okresný súd určil termín hlavného pojednávania na 2. až 4. marec 2010. Toto bolo pre neprítomnosť obhajcu odročené na 24. až 28. máj 2010. Aj toto hlavné pojednávanie bolo zrušené pre neúčast' obhajcu aj náhradného obhajcu sťažovateľa v 1. rade. Hlavné pojednávanie nariadené na 2. september 2010 bolo odročené bez meritórneho prejednávania veci na neurčito z dôvodu súdom akceptovanej námietky obhajoby týkajúcej sa potreby vykonania predbežného prejednávania obžaloby na verejnom zasadnutí. Okresný súd preto nariadil verejné zasadnutie na 15. október 2010. Po vykonaní verejného zasadnutia okresný súd určil termín hlavného pojednávania na 7. a 8. december 2010. Okresný súd 2. decembra 2010 zrušil termín hlavného pojednávania z dôvodu, že po zadržaní obžalovaného [REDAKOVANÉ] už nebolo možné proti nemu viesť konanie ako proti ušlému a bolo potrebné počkať na realizáciu procesných úkonov vedúcich k jeho vydaniu na Slovensko. V období od 29. apríla 2011 do 18. októbra 2011 boli realizované okresným súdom, krajským súdom a Najvyšším súdom Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) procesné úkony súvisiace s rozhodovaním o väzbe obžalovaného [REDAKOVANÉ]. Okresný súd následne určil termín hlavného pojednávania na 15. a 16. február 2012, na ktorom boli vykonávané dôkazy vo veci samej. Ďalšie hlavné pojednávanie sa malo uskutočniť 13. a 13. apríla 2012, toto však bolo odročené na neurčito a spis bol z dôvodov dovolania podaného sťažovateľom v 1. rade 19. septembra 2012 predložený najvyššiemu súdu. Najvyšší súd dovolanie odmietol z dôvodu jeho neprípustnosti 24. októbra 2012 uznesením sp. zn. 1 Tdo 62/2012, ktoré bolo okresnému súdu doručené 7. novembra 2012. V nasledujúcom období okresný súd vykonal úkony smerujúce k zisteniu pobytu obžalovaného [REDAKOVANÉ] v Belize a určil termín hlavného pojednávania na 3. a 4. apríl 2013. Toto pojednávanie bolo odročené

pre neúčast' obhajcov na 26. a 27. jún 2013. Aj toto pojednávanie bolo odročené z dôvodov na strane obhajoby a pre neprítomnosť prísediaceho na 16. a 17. október 2013. Hlavné pojednávanie bolo pre neprítomnosť obhajcov odročené aj 16. októbra 2013. Nový termín hlavného pojednávania bol určený na 11. a 12. december 2013. S ohľadom na skutočnosť, že obžalovaný [REDAKOVANÉ] nemal v termíne hlavného pojednávania obhajcu a požiadal o jeho ustanovenie súd, bolo hlavné pojednávanie bez prejednania veci odročené na 12. a 13. marec 2014. Toto hlavné pojednávanie bolo taktiež odročené z dôvodu, že predvolanie naň sa nepodarilo doručiť obžalovanému [REDAKOVANÉ], proti ktorému sa súd ďalej rozhodol konať ako proti ušlému. Vo veci okresný súd pojednával 10. a 11. júna 2014, keď bolo aj vykonávané dokazovanie. Ďalší termín bol určený na 8. a 9. október 2014. Toto pojednávanie bolo odročené, v predložennom súdnom spise sa však nenachádza zápisnica, na základe ktorej by mohol ústavný súd ustáliť dôvod odročenia. Ďalšie hlavné pojednávanie bolo nariadené na 14. a 15. január 2015, toto však bolo zrušené pre práceneschopnosť obhajcov.

21. Ďalší priebeh súdneho konania okresný súd zadokumentoval v predloženej chronológii, ktorej obsah sa zhoduje s obsahom súdneho spisu predloženého ústavnému súdu: „14.07.2015 – súhlas na konanie v neprítomnosti (obžalovaný [REDAKOVANÉ])

29.07.2015 – žiadosť o zrušenie eskorty

12.08.2015 – žiadosť (sv. [REDAKOVANÉ])

18.08.2015 – žiadosť na konanie v neprítomnosti (obžalovaný [REDAKOVANÉ])

25.08.2015 – žiadosť o zrušenie eskorty

28.08.2015 – ospravedlnenie neúčasti na HP (obhajca [REDAKOVANÉ])

03.09.2015 – ospravedlnenie neúčasti na HP (obhajca [REDAKOVANÉ])

02.09.2015 – postúpenie podania z Krajského súdu v Bratislave

04.09.2015 – žiadosť na konanie v neprítomnosti (obžalovaný [REDAKOVANÉ])

04.09.2015 – ospravedlnenie neúčasti na HP (obhajca JUDr. Sabó)

08.09.2015 – hlavné pojednávanie (odročené)

01.10.2015 – žiadosť (obžalovaný [REDAKOVANÉ])

08.09.2015 – úprava predsedu senátu, žiadosť o eskorty

09.11.2015 – žiadosť o zabezpečenie účasti svedka

13.11.2015 – súhlas na konanie v neprítomnosti (obžalovaný [REDACTED])
18.11.2015 – žiadosť na konanie v neprítomnosti (obžalovaný [REDACTED])
24.11.2015 – žiadosť o zrušenie eskorty
30.11.2015 – ospravedlnenie neúčasti na HP (obhajca [REDACTED])
03.12.2015 – ospravedlnenie neúčasti na HP (obhajca JUDr. Sabó), substitučná
plná moc
07.12.2015 – ospravedlnenie neúčasti na HP (obhajca [REDACTED])
09.12.2015 – hlavné pojednávanie (výsluch svedka [REDACTED])
10.12.2015 – hlavné pojednávanie (výsluch svedkov [REDACTED], [REDACTED],
[REDACTED], čítanie výpovedí svedkov [REDACTED], [REDACTED])
10.12.2015 – úprava predsedu senátu, žiadosť o eskorty
04.01.2016 – žiadosť (svedok [REDACTED])
11.01.2016 – súhlas na konanie v neprítomnosti (obžalovaný [REDACTED])
20.01.2016 – žiadosť o zrušenie eskorty
03.03.2016 – ospravedlnenie neúčasti na HP (obhajca [REDACTED])
04.03.2016 – ospravedlnenie neúčasti na HP (svedkyňa [REDACTED])
07.03.2016 – ospravedlnenie neúčasti na HP (obhajca [REDACTED])
19.02.2016 – žiadosť na konanie v neprítomnosti (obžalovaný [REDACTED])
23.02.2016 – žiadosť o zrušenie eskorty
14.03.2016 – ospravedlnenie neúčasti na HP (obhajca [REDACTED])
15.03.2016 – ospravedlnenie neúčasti na HP (svedok [REDACTED])
16.03.2016 – hlavné pojednávanie (výsluch svedkov [REDACTED], [REDACTED], [REDACTED],
[REDACTED])
17.03.2016 – hlavné pojednávanie (výsluch svedkov [REDACTED], [REDACTED], [REDACTED],
[REDACTED], [REDACTED], [REDACTED], [REDACTED], [REDACTED])
18.03.2016 – úprava predsedu senátu, žiadosť o eskorty
11.04.2016 – opatrenie o priznaní svedočného (svedkov [REDACTED], [REDACTED])
13.04.2016 – súhlas na konanie v neprítomnosti (obžalovaný [REDACTED])
19.04.2016 – žiadosť o zrušenie eskorty
17.05.2016 – žiadosť o konanie v neprítomnosti (obžalovaný [REDACTED])
17.05.2016 – žiadosť o zrušenie eskorty

30.05.2016 – ospravedlnenie neúčasti na HP (obhajca [REDACTED])
09.06.2016 – zaslanie substitučnej plnej moci ([REDACTED])
08.06.2016 – hlavné pojednávanie (výsluch obžalovaného [REDACTED])
09.06.2016 – úprava predsedu senátu
15.07.2016 – písomnosť od svedka [REDACTED]
10.08.2016 – návrh na doplnenie dokazovania (JUDr. Sabó)
23.08.2016 – úprava predsedu senátu
26.09.2016 – úradný záznam o nahliadnutí do spisu ([REDACTED])
05.10.2016 – úradný záznam o nahliadnutí do spisu ([REDACTED])
06.10.2016 – úradný záznam – zdravotné problémy prísediacieho
10.10.2016 – úprava predsedu senátu, zrušenie eskorty, oznámenie o zrušení HP
11.10.2016 – súhlas na konanie v neprítomnosti (obžalovaný [REDACTED])
17.10.2016 – návrh na doplnenie dokazovania (GP SR)
03.01.2017 – návrh na doplnenie dokazovania (GP SR)
24.01.2017 – pridelenie veci novému zákonnému sudcovi (JUDr. Golian, PhD.)
17.02.2017 – sťažnosť na prieťahy (obžalovaný [REDACTED])
14.02.2017 – sťažnosť pre nečinnosť (obžalovaný [REDACTED])
23.02.2017 – oznámenie o vylúčení predsedu senátu (JUDr. Golian, PhD.)
23.02.2017 – predkladacia správa na Krajský súd v Bratislave
28.02.2017 – sťažnosť na prieťahy v konaní (obžalovaný [REDACTED])
01.03.2017 – výzva Krajského súdu v Bratislave na doplnenie oznámenia
02.03.2017 – sťažnosť na porušovanie práva na verejné prerokovanie veci
(obžalovaný [REDACTED])
09.03.2017 – oznámenie o postúpení podania (pre obžalovaného [REDACTED], [REDACTED])
10.03.2017 – žiadosť o súčinnosť (pre [REDACTED])
17.03.2017 – oznámenie predsedu senátu
06.04.2017 – sťažnosť (obžalovaný [REDACTED])
11.04.2017 – vyhlásenie (obžalovaný [REDACTED])
11.04.2017 – doplnenie oznámenia o vylúčení predsedu senátu (JUDr. Golian, PhD.)
25.04.2017 – uznesenie Krajského súdu v Bratislave (vylúčenie predsedu senátu
JUDr. Goliana, PhD.)

27.04.2017 – pridelenie veci novému zákonnému sudcovi (JUDr. Kemény)
28.04.2017 – predkladacia správa na Krajský súd v Bratislave
02.05.2017 – stanovisko zákonného sudcu k sťažnosti pre nečinnosť
02.05.2017 – stanovisko predsedu súdu k sťažnosti pre nečinnosť
05.05.2017 – úradný záznam o nahliadnutí do spisu ([REDACTED])
19.05.2017 – uznesenie Krajského súdu v Bratislave (zamietnutie sťažnosti)
01.02.2018 – úprava predsedu senátu
02.02.2018 – výzva na vyjadrenie po zmene predsedu senátu
29.01.2018 – žiadosť Oblasťného súdu v Krakove
09.02.2018 – úradný záznam o nahliadnutí do spisu ([REDACTED])
12.02.2018 – úradný záznam o nahliadnutí do spisu ([REDACTED])
14.02.2018 – vyjadrenie na výzvu ([REDACTED])
15.02.2018 – vyjadrenie na výzvu ([REDACTED])
19.02.2018 – vyjadrenie na výzvu (obžalovaný [REDACTED])
19.02.2018 – vyjadrenie na výzvu ([REDACTED])
26.02.2018 – vyjadrenie na výzvu (obžalovaný [REDACTED])
23.02.2018 – vyjadrenie na výzvu (obžalovaný [REDACTED])
27.02.2018 – vyjadrenie na výzvu ([REDACTED])
02.03.2018 – oznámenie pre Oblasťný súd v Krakove
02.03.2018 – opatrenie o pribratí prekladateľa
29.03.2018 – podnet na vylúčenie na samostatné konanie (obžalovaný [REDACTED])
03.04.2018 – opatrenie o priznaní odmeny predkladateľa
12.02.2019 – vytýčený termín HP na 22.05.2019 o 9.30 hod.
26.04.2019 – žiadosť obž. [REDACTED] o zrušenie termínu HP
29.04.2019 – ospravedlnenie [REDACTED] neúčasti na HP
03.05.2019 – vytýčený ďalší termín HP na 20.06.2019 o 9.30 hod.
10.05.2019 – ospravedlnenie [REDACTED] neúčasti na HP
20.05.2019 – podanie obž. [REDACTED] – návrh na doplnenie dokazovania
21.05.2019 – ospravedlnenie [REDACTED] neúčasti na HP na deň 20.06.2019
22.05.2019 – ospravedlnenie [REDACTED] neúčasti na HP na deň 20.06.2019
20.06.2019 – hlavné pojednávanie 20.06.2019

26.06.2019 – pokyn predsedu senátu na zistenie pobytu poškodeného [REDACTED]

02.07.2019 – žiadosti o zistenie pobytu poškodeného [REDACTED] + lustrácie na poškodeného (REGOB, ZVJS, Sociálna poisťovňa)

17.07.2019 – odpoveď na žiadosť ohľadne zistenia pobytu poškodeného od Obvodného oddelenia PZ Bratislava Staré Mesto – východ – postúpenie veci

18.07.2019 – odpoveď na žiadosť o zistenie pobytu poškodeného od INTERPOL-u

25.07.2019 – odpoveď na žiadosť o zistenie pobytu poškodeného od OO PZ Bratislava Vrakuňa

23.07.2019 – podanie obž. [REDACTED] (podané prostredníctvom obhajcu) k podnetu obžalovaného na vylúčenie na samostatné konanie,

01.08.2019 – žiadosť obž. [REDACTED] o povolenie nazrieť do spisu

16.08.2019 – preštudovanie spisu obžalovaným [REDACTED]

23.09.2019 – žiadosť obžalovaného [REDACTED] o podanie informácií

27.11.2019 – oznámenie obžalovaného [REDACTED] o úhrade nákladov na vyhotovenie fotokópii zo spisu

09.01.2020 – sťažnosť obžalovaného [REDACTED], pretože mu neboli doručené žiadané fotokópie zo spisu

09.01.2020 – postúpenie trestného oznámenia/podnetu [REDACTED] za obžalovaného [REDACTED] na vedomie

30.01.2020 – žiadosť o oznámenie stavu konania – [REDACTED] – obhajca obžalovaného [REDACTED]

03.02.2020 – zaslanie prvej časti fotokópie spisu obžalovanému [REDACTED]

11.02.2020 – zaslanie druhej časti fotokópie spisu obžalovanému [REDACTED].“

IV.

Ústavné a judikatúrne východiská a meritórne právne posúdenie postupu okresného súdu

22. Podľa čl. 124 ústavy ústavný súd je nezávislým súdnym orgánom ochrany ústavnosti.

23. Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

24. Podľa čl. 140 ústavy podrobnosti o organizácii ústavného súdu, o spôsobe konania pred ním a o postavení jeho sudcov ustanoví zákon. Týmto zákonom je s účinnosťou od 1. marca 2019 zákon č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení zákona č. 413/2019 Z. z., ktorým sa mení a dopĺňa zákon č. 180/2014 Z. z. o podmienkach výkonu volebného práva a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov a ktorým sa menia niektoré zákony (ďalej len „zákon o ústavnom súde“), v čl. I § 1 až § 13, § 16 až § 28, § 32 až § 248, § 250 a § 251. V zmysle § 246 ods. 1 a 2 zákona o ústavnom súde sa tento zákon použije aj na konania začaté do 28. februára 2019, pričom právne účinky úkonov, ktoré v konaní nastali do 28. februára 2019, zostávajú zachované.

25. Predmetom konania pred ústavným súdom bolo posúdenie, či postupom okresného súdu dochádza v namietanom konaní k porušovaniu základného práva sťažovateľov na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva na prejednanie záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru.

26. Podľa čl. 48 ods. 2 ústavy každý má právo, aby sa jeho vec verejne prerokovala bez zbytočných prietáhov. Podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru každý má právo na to, aby jeho záležitosť bola spravodlivo, verejne a v primeranej lehote prejednaná.

27. Ústavný súd si pri výklade „práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov“ garantovaného v čl. 48 ods. 2 ústavy osvojil aj judikatúru Európskeho súdu pre ľudské práva (ďalej len „ESLP“) k čl. 6 ods. 1 dohovoru, pokiaľ ide o „právo na prejednanie veci v primeranej lehote“, preto v obsahu týchto práv nemožno vidieť zásadnú odlišnosť (napr. II. ÚS 55/98, I. ÚS 28/01, I. ÚS 20/02, I. ÚS 132/03).

28. Ústavný súd vo svojej rozhodovacej činnosti konštantne vychádza z názoru, že účelom základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov je odstránenie stavu právnej neistoty, v ktorej sa nachádza osoba domáhajúca sa rozhodnutia všeobecného súdu. Samotným prerokovaním veci na súde sa právna neistota osoby domáhajúcej sa rozhodnutia neodstraňuje. K stavu právnej istoty dochádza zásadne až právoplatným rozhodnutím súdu alebo iným zákonom predvídaným spôsobom, ktorý znamená nastolenie právnej istoty inak ako právoplatným rozhodnutím súdu (IV. ÚS 221/04, IV. ÚS 365/04). Pre naplnenie práva zaručeného v čl. 48 ods. 2 ústavy nestačí, aby štátne orgány (napr. všeobecné súdy) vec len prerokovali, prípadne vykonali rôzne úkony (bez ohľadu na ich počet) a právoplatne nerozhodli (napr. I. ÚS 118/02).

29. Judikatúra ústavného súdu sa ustálila v tom, že otázka, či v konkrétnom súdnom konaní mohlo dôjsť k zbytočným priet'ahom, a teda či bolo alebo nebolo porušené základné právo podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a právo podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru, sa skúma vždy s ohľadom na konkrétne okolnosti každého jednotlivého prípadu najmä podľa týchto troch základných kritérií: právna a faktická zložitosť veci, o ktorej súd rozhoduje, správanie účastníka súdneho konania a postup samotného súdu (napr. I. ÚS 41/02, IV. ÚS 74/02, III. ÚS 247/03, IV. ÚS 272/04, I. ÚS 398/2016). V súlade s judikatúrou EŠLP ústavný súd prihliada aj na predmet sporu (povahu prerokúvanej veci) v posudzovanom konaní a jeho význam pre s'ťažovateľa (napr. I. ÚS 19/00, I. ÚS 54/02, II. ÚS 32/02, IV. ÚS 187/07). Pokiaľ ide o význam veci pre s'ťažovateľa, vo všeobecnosti platí, že doba trestného konania sa posudzuje prísnejšie než doba konania v občianskoprávných veciach, a to vzhľadom na dôsledky trestného konania. Podľa rovnakých kritérií ústavný súd postupoval aj v danom prípade.

29.1 Pokiaľ ide o kritérium právnej a faktickej zložitosti veci, ústavný súd konštatuje, že predmetom posudzovaného konania pred okresným súdom je trestnoprávne konanie o obžalobe proti s'ťažovateľom a ďalším dvom obžalovaným. Konanie sa začalo na okresnom súde podaním obžaloby 29. júla 2008, teda bezmála pred dvanástimi rokmi. Doterajšia dĺžka predmetného konania pred okresným súdom bola nepochybne spôsobená aj skutkovými a procesnými okolnosťami veci (v konaní vystupujú spolu štyria obžalovaní, okresný súd musel realizovať úkony smerujúce k vydaniu jedného z obžalovaných

z cudziny, pričom tento následne opätovne opustil územie Slovenskej republiky, v dôsledku čoho bolo potrebné doručovať zásielky obžalovanému do cudziny a pod.), avšak ani tieto skutočnosti samej osobe neodôvodňujú doterajšiu prima facie neprímeranú dĺžku trestného konania. Tá bola do veľkej miery spôsobená jednak nesústredeným postupom okresného súdu v tejto veci, ktorý sa pri sústredenejšom a najmä efektívnejšom postupe mohol pokúsiť o odstránenie stavu právnej neistoty sťažovateľov v oveľa kratšom časovom horizonte, ale aj okolnosťami majúcimi pôvod v organizačnom zabezpečení výkonu súdnictva (zmena v osobe predsedu senátu).

29.2 Pri hodnotení ďalšieho kritéria, teda správania účastníkov súdneho konania, ústavný súd na základe preskúmania obsahu súdneho spisu zistil, že k celkovej doterajšej dĺžke konania nepochybne prispelo aj viacero žiadostí obhajcov – či už obhajcov sťažovateľov, alebo obhajcov iných obžalovaných – o odročenie hlavného pojednávania, a to spravidla z dôvodov kolízie s inými pojednávaniami alebo zo zdravotných dôvodov. Pokiaľ okresný súd vyhovel takýmto žiadostiam na základe dôkazov preukazujúcich ich dôvodnosť, nie je možné mu neuskutočnenie pojednávania v takomto prípade pričítať na ťarchu a konštatovať, že zodpovednosť za celkovú doterajšiu dĺžku konania nesie výlučne okresný súd. Na druhej strane je potrebné uviesť, že sťažovateľ v 1. rade sa aktívne zúčastňoval nariadených pojednávanií, na ktoré bol eskortovaný z výkonu trestu, a sťažovateľ v 2. rade včas predkladal konajúcemu súdu svoj súhlas s vykonaním hlavného pojednávania v jeho neprítomnosti.

29.3 Tretím hodnotiacim kritériom, podľa ktorého ústavný súd zisťoval, či došlo k porušeniu označených práv sťažovateľov, bol postup samotného okresného súdu. Ústavný súd zdôrazňuje, že nielen nečinnosť, ale aj nesústredená a neefektívna činnosť štátneho orgánu (všeobecného súdu) môže zapríčiniť porušenie ústavou zaručeného základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov, ak činnosť štátneho orgánu nesmerovala k odstráneniu právnej neistoty týkajúcej sa tých práv, kvôli ktorým sa sťažovateľ obrátil na štátny orgán, aby o jeho veci rozhodol (napr. I. ÚS 376/06, III. ÚS 90/07, III. ÚS 109/07). Konanie na okresnom súde trvá už takmer dvanásť rokov, pričom dosiaľ nebolo vo veci rozhodnuté rozsudkom, čo samo osebe postačuje

na konštatovanie neprimeranej dĺžky súdneho konania. V postupe okresného súdu je napriek v zásade pravidelnému nariadovaniu termínov hlavného pojednávania možné identifikovať zásadné nedostatky procesného postupu, ktoré viedli k predĺženiu celkovej doterajšej doby konania. Ide najmä o prvotné úkony okresného súdu po podaní obžaloby, ale aj procesné úkony pri rozhodovaní o väzbe obžalovaného [REDAKOVANÉ]. Z dôvodu zmeny v osobe predsedu senátu v spojení s nesúhlasom sťažovateľov s pokračovaním v hlavnom pojednávaní, čo vedie k potrebe opakovania celého dosiaľ vykonaného dokazovania, nie je možné ani v dohľadnej dobe očakávať čo i len prvostupňové rozhodnutie vo veci samej. Konanie je tak už bez ďalšieho poznačené ako celok neefektívnosťou a nesústredenosťou. Ústavný súd z prezentovanej chronológie procesných úkonov poukazuje osobitne aj na skutočnosť, že posledné hlavné pojednávanie, na ktorom došlo k meritórnemu prejednaniu veci, bolo vykonané 8. júna 2016 (takmer pred štyrmi rokmi) a posledný termín pojednávania bol nariadený na 20. jún 2019. Za týchto okolností neobstojí ani argumentácia predsedníčky okresného súdu o potrebe naštudovania spisového materiálu novým zákonným sudcom, keďže tomuto bola vec pridelená už 27. apríla 2017 a už v priebehu februára 2018 boli okresnému súdu doručené aj stanoviská obžalovaných (aj sťažovateľov), z ktorých bola zrejماً potreba vykonať odznova celé hlavné pojednávanie. Okresný súd sa pokúsil vo veci po jej pridelení novému zákonnému sudcovi pojednávať, avšak prvý termín pojednávania bol nariadený až na 22. máj 2019 (teda 2 roky po pridelení veci) a následne na 20. jún 2019. Obe pojednávania však boli odročené bez prejednania veci. V prvom prípade na žiadosť sťažovateľa v 1. rade, ktorý mal na rovnaký čas už skôr nariadené pojednávanie v inej trestnej veci, v druhom prípade pre neprítomnosť svedka. Ústavný súd teda dal za pravdu sťažovateľom, že v konaní došlo k zbytočným priet'ahom a postupom okresného súdu bolo porušené ich základné právo na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy, ako aj ich právo na prejednanie záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru (bod 1 výroku tohto nálezu).

30. Ústavný súd zároveň okresnému súdu prikázal, aby v trestnom konaní vedenom pod sp. zn. 4 T 88/08 v ďalšom období postupoval bez zbytočných priet'ahov, tak ako to je uvedené vo výroku tohto rozhodnutia v bode 2.

31. Podľa čl. 127 ods. 3 ústavy ústavný súd môže svojím rozhodnutím, ktorým vyhovie sťažnosti, priznať tomu, koho práva podľa odseku 1 boli porušené, primerané finančné zadosťučinenie [obdobne § 133 ods. 3 písm. e) zákona o ústavnom súde].

32. Podľa § 135 ods. 1 zákona o ústavnom súde ak ústavný súd prizná sťažovateľovi primerané finančné zadosťučinenie, orgán verejnej moci, ktorý porušil základné práva a slobody sťažovateľa, je povinný sťažovateľovi priznané finančné zadosťučinenie zaplatiť do dvoch mesiacov od nadobudnutia právoplatnosti rozhodnutia ústavného súdu.

33. Podľa § 135 ods. 2 zákona o ústavnom súde ak ten, komu bolo uložené zaplatiť sťažovateľovi finančné zadosťučinenie, v lehote do dvoch mesiacov od nadobudnutia právoplatnosti rozhodnutia ústavného súdu priznané finančné zadosťučinenie sťažovateľovi nezaplatí, zvyšuje sa finančné zadosťučinenie priznané ústavným súdom o 5 % za každý aj začatý rok omeškania až do jeho zaplatenia.

34. Sťažovatelia žiadali priznať primerané finančné zadosťučinenie každému v sume 15 000 € a túto svoju požiadavku odôvodnili prežitým stresom, pocitom bezmocnosti a narušením viery v spravodlivosť, ktorým sú vystavení po relatívne dlhý čas, ako aj únikom informácií zo súdneho spisu do médií, čo viedlo k vytvoreniu presvedčenia verejnosti o ich vine.

35. Cieľom primeraného finančného zadosťučinenia je dovŕšenie ochrany porušeného základného práva v prípadoch, v ktorých sa zistilo, že k porušeniu došlo spôsobom, ktorý vyžaduje poskytnutie vyššieho stupňa ochrany, nielen deklaráciu porušenia, prípadne príkaz na ďalšie konanie bez porušovania základného práva (IV. ÚS 210/04).

36. Pri určení primeraného finančného zadosťučinenia ústavný súd vychádzal zo zásad spravodlivosti aplikovaných judikatúrou ESLP, ktorý spravodlivé finančné zadosťučinenie podľa čl. 41 dohovoru priznáva so zreteľom na konkrétne okolnosti prípadu.

37. Slovenská republika je zmluvnou stranou dohovoru, a tak je povinná usilovať sa pri priznávaní finančného zadosťučinenia v konaní o ústavnej sťažnosti o uplatňovanie čl. 127 ods. 3 ústavy v miere čo najviac korešpondujúcej vzájomnej súvislosti čl. 13 a čl. 34 dohovoru, a to v rovine realizačného vzťahu medzi účinnosťou vnútroštátneho prostriedku nápravy (v okolnostiach prípadu ústavnej sťažnosti podľa čl. 127 ods. 1 ústavy na porušenie práva na prejednanie záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru) a statusom poškodeného podľa čl. 34 dohovoru (rozhodnutie ESLP zo 17. 5. 2005 vo veci Horváthová proti Slovensku, sťažnosť č. 74456/01, § 32).

38. Východisková čiastka vstupujúca v konkrétnej súdnej veci do stanovenia sumy finančného zadosťučinenia vychádza z rozhodovacej praxe ESLP k čl. 41 dohovoru umožňujúcej zohľadnenie zodpovednosti sťažovateľa za predĺženie konania, ako aj životný štandard v danom štáte (rozhodnutie ESLP z 10. 11. 2004 vo veci Apicella proti Taliansku, sťažnosť č. 64890/01, § 26).

39. Podľa názoru ústavného súdu je nepochybné, že každému sťažovateľovi by malo byť priznané finančné zadosťučinenie za to, že všeobecný súd si nesplnil svoju povinnosť a neodstránil stav právnej neistoty v trestnej veci počas niekoľkých rokov. Avšak na druhej strane ústavný súd v okolnostiach veci prihliadol na fakt, že sťažovateľ v 1. rade si odpykáva doživotný trest odňatia slobody a sťažovateľ v 2. rade dlhoročný trest odňatia slobody za iné závažné trestné činy. Táto skutočnosť u oboch sťažovateľov determinuje aj intenzitu pocitu ujmy plynúcej z právnej neistoty vyvolanej priet'ahmi poznačeným postupom okresného súdu. Ústavný súd ďalej pri svojich úvahách vzal do úvahy aj judikatúru ESLP, podľa ktorej je za spravodlivé zadosťučinenie potrebné považovať nie iba priznanie určitej finančnej čiastky, ale tiež možnosť zohľadnenia neprimeranej dĺžky konania pri výmere trestu v prípade odsudzujúceho rozsudku. V podmienkach Slovenskej republiky vyplýva táto možnosť aj z ustanovenia § 40 ods. 1 Trestného zákona účinného do 1. januára 2006, ktorý umožňuje vzhľadom na okolnosti prípadu uložiť trest aj pod dolnú hranicu trestnej sadzby ustanovenej zákonom (napr. R 10/2011; v reflexii na judikatúru ESLP pozri rozhodnutie z 26. 6. 2001 vo veci Beck proti Nórsku, sťažnosť č. 26390/95, § 27). S prihliadnutím na túto možnosť všeobecných súdov má už samotné konštatovanie zbytočných priet'ahov v konaní, a tým aj porušenie základného práva podľa čl. 48 ods. 2

ústavy a práva podľa čl.6 ods. 1 dohovoru u sťažovateľov nezanedbateľný kompenzačný potenciál. Pokiaľ ide o sťažovateľa v 1. rade, ústavný súd vzal do úvahy aj tú skutočnosť, že v prebiehajúcom konaní mu už nemôže byť uložený prísnejší trest, ako mu bol v minulosti uložený (trest odňatia slobody na doživotie), a teda pociťovaná ujma, ktorá mu mala byť spôsobená, nemôže byť chápaná v takom rozsahu, ako to uvádza sťažovateľ v sťažnosti pri odôvodňovaní svojej žiadosti.

40. Napriek uvedenému konštatovaniu ústavný súd zohľadnil príspevok sťažovateľov k celkovej dĺžke žalovaného konania (bod 29.2), no i neakceptovateľný rozsah prietahov v tomto konaní identifikovaných, a berúc pritom do úvahy rozhodovaciu prax ESLP, podľa ktorej sa s výhradou zjavnej neprimeranosti okolnostiam prípadu nevyžaduje, aby vnútroštátne orgány priznávali z titulu odškodnenia rovnaké sumy, ako by pravdepodobne ESLP priznal podľa čl. 41 dohovoru (rozhodnutie ESLP z 15. 3. 2005 vo veci Bako proti Slovensku, sťažnosť č. 60227/00), rozhodol tak, že sťažovateľom priznal sumu každému po 4 000 € ako náhradu nemajetkovej ujmy, ktorá im bola týmto ústavne vadným postupom okresného súdu spôsobená (bod 3 výroku nálezu).

41. Ústavný súd nevyhovel časti sťažnosti, v ktorej sťažovatelia žiadali priznať finančné zadosťučinenie nad ústavným súdom priznanú sumu (bod 5 výroku nálezu).

V.

Trovy konania

42. Podľa § 73 ods. 3 zákona o ústavnom súde ústavný súd môže v odôvodnených prípadoch podľa výsledku konania uznesením uložiť niektorému účastníkovi konania, aby úplne alebo sčasti nahradil inému účastníkovi konania alebo štátu trovy konania.

43. Ústavný súd pri rozhodovaní o náhrade trov právneho zastúpenia sťažovateľov vychádzal z § 1 ods. 3, § 11 ods. 3, § 13 ods. 2 a § 16 ods. 3 vyhlášky Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení neskorších predpisov (ďalej len „vyhláška“), pretože si právny zástupca trovy nevyčíslil.

44. Ústavný súd priznal sťažovateľom náhradu trov právneho zastúpenia za 2 úkony právnej služby vykonané v roku 2017 (prevzatie a príprava zastúpenia, podanie ústavnej sťažnosti) a v roku 2018 za jeden úkon (stanovisko k vyjadreniu predsedníčky okresného súdu) [(základná sadzba tarifnej odmeny bola znížená o 50 % podľa § 13 ods. 2 vyhlášky, pretože išlo o spoločné úkony pri zastupovaní „dvoch alebo viacerých osôb“)].

45. Výpočtovým základom pre určenie odmeny za jeden úkon právnej služby vykonaný v roku 2017 bola suma 884 €, teda odmena za jeden úkon právnej služby predstavovala 147,33 € a režijný paušál 8,84 €. Výpočtovým základom pre určenie odmeny za jeden úkon právnej služby vykonaný v roku 2018 bola suma 921 €, teda odmena za jeden úkon právnej služby predstavovala 153,50 € a režijný paušál 9,21 €

46. Za 2 úkony u každého sťažovateľa (teda spolu štyri úkony právnej služby) v roku 2017 po znížení podľa § 13 ods. 2 vyhlášky predstavujú trovy právneho zastúpenia spolu s režijným paušálom 330,02 €. Za jeden úkon u každého sťažovateľa (spolu dva úkony právnej služby) v roku 2018 po znížení podľa § 13 ods. 2 vyhlášky predstavujú trovy právneho zastúpenia 171,42 €. Spolu teda náhrada trov právneho zastúpenia u oboch sťažovateľov predstavuje spolu 501,44 €.

47. Priznanú náhradu trov konania je okresný súd povinný zaplatiť na účet právneho zástupcu sťažovateľov (§ 62 zákona o ústavnom súde v spojení s § 263 ods. 1 Civilného sporového poriadku).

48. Vzhľadom na čl. 133 ústavy, podľa ktorého proti rozhodnutiu ústavného súdu nie je prípustný opravný prostriedok, treba pod právoplatnosťou nálezu uvedenou vo výroku tohto rozhodnutia rozumieť jeho doručenie účastníkom konania.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 16. júna 2020

Martin Vernarský
predseda senátu